

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in het onderhavige geding, die bij zijn aanwerving in oktober 1985 in de rang A 7, salaristrap 3, was ingedeeld, komt op tegen het besluit van het TABG om deze indeling niet te herzien door hem in de rang A 6, salaristrap 1, en niet in de rang A 6, salaristrap 3, in te delen, om zijn loopbaan niet te herstellen en om het besluit betreffende zijn herindeling te doen ingaan op 5 oktober 1995.

Tot staving van zijn stellingen voert hij dezelfde middelen aan als de verzoeker in zaak T-125/04, Rousseaux/Commissie.

Beroep, op 14 april 2004 ingesteld door Cargill B.V. tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-142/04)

(2004/C 168/14)

(procestaal Nederlands)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 april 2004 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Cargill B.V., gevestigd te 's-Gravenhage (Nederland), vertegenwoordigd door mr. H.J. Bronkhorst en mr. J.F. van Nouhuys.

Verzoekende partij concludeert dat het het Gerecht behage:

- I. de tot haar gerichte beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 5 januari 2004 nietig te verklaren;
- II. de Europese Commissie te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster betwist de beschikking van de Commissie, waarbij wordt vastgesteld dat de kwijtschelding van invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een bijzonder geval. Deze beschikking werd genomen nadat het Hof van Justitie in zaak C-156/00, Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie, de beschikking van de Commissie C/2000/485 def. nietig had verklaard ⁽¹⁾.

Verzoekster heeft onder de regeling actieve veredeling maïs in de EG ingevoerd. De maïs moest worden verwerkt tot glucose die dan weer uitgevoerd werd. Verzoekster beschikte hiertoe over de nodige vergunningen voor equivalentieverkeer. In de bestreden beschikking stelt de Commissie dat de uitgevoerde glucose niet geheel uit maïs was verkregen, maar ook uit tarwe, afkomstig van de EG-markt. De Nederlandse autoriteiten hebben hierop de verschuldigde invoerrechten ingevorderd. In de bestreden beschikking heeft de Commissie het verzoek tot kwijtschelding van deze schuld afgewezen.

Ter ondersteuning van haar verzoekschrift voert verzoekster in de eerste plaats een schending van het recht van verweer aan. Meer in het bijzonder beroept verzoekster zich op een schen-

ding van het recht om gehoord te worden en het recht op toegang tot het dossier.

Verzoekster voert verder een schending aan van artikel 13 van Verordening nr. 1430/79 ⁽²⁾ betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- en uitvoerrechten, evenals een schending van artikel 239 van Verordening nr. 2913/92 ⁽³⁾ tot vaststelling van het communautair douanewetboek en artikelen 905 tot en met 909 van Verordening nr. 2454/93 ⁽⁴⁾ houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening nr. 2913/92. Verzoekster roept eveneens een schending in van de motiveeringsverplichting in artikel 253 EG.

Volgens verzoekster heeft de Commissie ten onrechte geoordeeld dat er sprake was van een klaarblijkelijke nalatigheid van verzoekster bij het nakomen van de voorwaarden van haar vergunning voor actieve veredeling. Volgens verzoekster had de uit te voeren glucose, vervaardigd uit tarwe en maïs, dezelfde kenmerken als glucose vervaardigd uit enkel maïs. Verzoekster voert eveneens aan dat beide producten onder eenzelfde GN-code vallen. Volgens verzoekster is het enige verwijt dat haar kan gemaakt worden dat zij de uitvoer van de glucose deels na de termijn van zes maand, zoals vastgesteld in de vergunning, heeft verricht.

Verzoekster roept tenslotte een schending in van het proportionaliteitsbeginsel.

⁽¹⁾ Arrest van het hof van 13 maart 2003, Nederland/Commissie, C-156/00, Jurispr. blz. I-2527

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1430/79 van de Raad van 2 juli 1979 betreffende terugbetaling of kwijtschelding van in- of uitvoerrechten (PB L 175, blz. 1)

⁽³⁾ Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1)

⁽⁴⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1)

Beroep, op 13 april 2004 ingesteld door Télévision Française 1 SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Télévision Française 1 SA, gevestigd te Boulogne (Frankrijk), vertegenwoordigd door J.-P. Hordies, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking C(2003)4497 def. van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 10 december 2003 betreffende de door Frankrijk tussen 1988 en 1994 aan „France 2” en „France 3” toegekende staatssteunmaatregelen, voor zover zij deze op grond van artikel 86, lid 2, van het Verdrag verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaart;
- De Commissie van de Europese Gemeenschappen te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge een klacht van verzoekster heeft de Commissie besloten de in artikel 88, lid 2, EG vastgestelde formele onderzoeksprocedure te openen tegen de investeringssubsidies aan en kapitaalbrengen in de Franse televisiezenders „France 2” en „France 3” tussen 1988 en 1994. De Commissie heeft bij de bestreden beschikking besloten die maatregelen als staatssteunmaatregelen in de zin van artikel 87 EG aan te merken, doch heeft ze op grond van artikel 86, lid 2, verenigbaar met het EG-Verdrag verklaard.

Met zijn eerste middel stelt verzoekster dat de bestreden beschikking onjuist is gemotiveerd, en inbreuk maakt op artikel 86, lid 2, EG en de bepalingen inzake staatssteunmaatregelen. Zij verzet zich tegen de conclusie van de Commissie dat de taak van de twee betrokken zenders beantwoordt aan een dienst van algemeen belang in de zin van artikel 86, lid 2, en merkt op dat haar eigen taak vrijwel identiek is doch niet als van openbaar belang wordt beschouwd. Zij stelt eveneens de door de Commissie in de bestreden beschikking gemaakte financiële analyse van die steunmaatregelen ter discussie.

Met zijn tweede middel stelt verzoekster dat de Commissie richtlijn 80/723 ⁽¹⁾ onjuist heeft toegepast door te beslissen dat deze vóór 2000 niet van toepassing was op de zendactiviteiten van openbare omroepen. Op dezelfde basis voert verzoekster de onjuiste toepassing aan van het aan het EG-Verdrag gehechte protocol betreffende het openbare-omroepstelsel in de lidstaten.

⁽¹⁾ Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven, PB L 195 van 29/07/1980, blz. 35-37.

Beroep, op 20 april 2004 ingesteld door Koldo Gorostiaga Atxalandabaso tegen Europees Parlement

(Zaak T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 april 2004 beroep ingesteld tegen Europees

Parlement door Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, wonende te Saint Pierre d'Irube (Frankrijk), vertegenwoordigd door D. Rouget, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 24 februari 2004 waarbij op de aan verzoeker verschuldigde vergoedingen inhoudingen worden verricht tot aan de voldoening van de schuld die deze jegens het Parlement zou hebben;
- verweerder te verwijzen in zijn eigen kosten alsmede in die van verzoeker.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij het bestreden besluit heeft het Europees Parlement geoordeeld dat verzoeker, bij gebreke van bewijsstukken voor het aanwenden van de verschillende parlementaire vergoedingen, 118 360,18 euro verschuldigd was, en heeft het inhoudingen verricht op die vergoedingen.

Verzoeker komt op tegen dit besluit en stelt daartoe dat het Parlement de Regeling kosten en vergoedingen van de leden van het Europees Parlement heeft geschonden, met name doordat het besluit is genomen door de secretaris-generaal van het Parlement en niet door het Bureau van het Parlement, zoals artikel 27 van die regeling eist. Verder stelt hij dat het bestreden besluit inbreuk maakt op de beginselen van objectiviteit, onpartijdigheid, gelijkheid en non-discriminatie alsmede op het beginsel van hoor en wederhoor en op de rechten van de verdediging. Bovendien zou het bestreden besluit ontoereikend zijn gemotiveerd en misbruik van bevoegdheid opleveren omdat het voor zuiver politieke doeleinden is vastgesteld. Ten slotte zou het Parlement een kennelijke beoordelingsfout hebben gemaakt.

Beroep, op 23 april 2004 ingesteld door Brian M. Ross tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 april 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Brian M. Ross, wonende te Morpeth (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door Eric Boigelot, advocaat.